

skulde opgive Alt, hvad der var dem kært og dyrebart (Kirck: Det har jeg aldrig sagt). Ligesaa lidt troer jeg, at den samme ærede Rigsdagsmand, som jeg altid har anseet for en god og sand Ven af Friheden, behøver at frygte for, at Jernbaneanlægget skulde medføre nogen Fare for Friheden. Jeg troer, at saa vist som Friheden betrygges ved de materielle Interessesers Belysning, saa vist kan man ogsaa ledes til den Slutning, at ogsaa Jernbanens Anlæg i denne Henseende ville virke velgjørende. (Kirck: Jeg har aldrig sagt det). Det vil sees af Rigsdagsstidenden. — Naar den ærede anden Landstingsmand for første Kreds (Treschow), som er Medlem af Majoriteten, har meent, at der ved Spørgsmaalet om Jernbanens Forlængelse til Korsør ikke kunde tages synderligt Hensyn til de Byer, hvorigjennem den gik — Ringsted, Sorø og Slagelse, troer jeg det var, han nævnte —, maa jeg gjen tage den Bemærkning, som jeg gjorde igaar, at det er ikke alene Byerne, men hele det omliggende Land, der maa tages i Betragtning. — Med Hensyn til de Bemærkninger, der ere anførte om Banens Rentabilitet, da skal jeg ikke komme tilbage dertil. Jeg troer, at der i det, som idag af den ærede Indenrigsminister er oplyst, som ogsaa i det af den ærede 1ste Landstingsmand for anden Kreds (Ulrik) Anførte, dog maaskee turde indeholdes Data, som gjøre det i en ikke ringe Grad sandsynligt, at dette Foretagende med Hensyn til sit Udfald, og hvorledes det vil betale sig, ikke vil stille sig saa slet, som Nogle mene. — Man har fra nogle Sider heller ikke villet lade det gjælde, som jeg tillod mig igaar at anføre om den Indflydelse, det kan have paa den private Oekonomi, at Befordringen kan see paa en lettere og hurtigere Maade ved Hjælp af Jernbaner end paa andre Commu-

nicationsveie, idet det navnlig er bleven anført af den ærede 4de Landstingsmand for 10de Kreds (Rüttichau), at man ikke kunde vide, om de mange Mennesker, som bleve befordrede paa Jernbaner, ikke vare bedre tjente med at blive hjemme end at reise, hvorfor han antog, at man ikke deraf kunde drage nogen Slutning, om det ogsaa virkelig var til Gavn for den private Oekonomi, at der saaledes gaves Folk Hjælpe midler til at reise. Jeg troer nu det er det bedste, at lade Folk selv afgjøre hvad der tjener til deres Bedste, at overlade til dem, om de ville reise eller blive hjemme, og jeg er deri enig med den ærede 2den Landstingsmand for 1ste Kreds (Treschow), at man skal lade den private Oekonomi skjøtte sig selv; men hvad jeg troer, at Staten skylder sin Forsorg, det er, at de enkelte Individuer kunne komme til at handle oekonomisk, og dette skeer netop ved saadanne Foranstaltninger, som ere i Alles Interesse, og som ikke kunne træffes af Enkelte, for at kunne udøve denne Oekonomi. — Jeg skal ikke videre opholde mig ved de Bemærkninger, som ere fremsatte om Jernbanens Nytte i militair Henseende; den er allerede af flere sagkyndige Medlemmer blevet tilstrækkelig paavist, men jeg troer dog at skyld den ærede 4de Landstingsmand for 10de Kreds (Rüttichau) at bemærke, at han, saavidt jeg har forstaaet ham, ikke har yttret sig saaledes som et andet æret Medlem af Minoriteten nylig bemærkede. Jeg troer, at han har erkjendt Bigtigheden af hurtige Befordringsmidler, og navnlig de Fordele, som denne Jernbane kan afgive i militair Henseende, men han har kun meent, at det Samme ogsaa kunde opnaaes paa andre Maader og han har navnlig anført, at han troede, at Befordringen maatte kunne see ligesaa hurtigt og godt ved Transportskeibe som ved Jernbaner.